

La Vanguardia en català

[AL MINUTO](#) / [INTERNACIONAL](#) / [POLÍTICA](#) / [OPINIÓ](#) / [SOCIEDAD](#) / [DEPORTES](#) / [ECONOMÍA](#) / [CIUDADES](#) / [POF](#) [SUSCRÍBETE](#)

V +

Infantilisme democràtic

09/02/2022 00:35

No cal ser Hans Kelsen per saber que no hi ha democràcia sense Estat de dret, ni Estat de dret sense democràcia. I que la democràcia tampoc no és possible sense ciutadans que sentin l'Estat com a propi, delimitat amb precisió en les seves funcions, supeditat i útil per a la protecció dels drets humans. Aquesta definició acadèmica sobre el sistema democràtic ve a tomb perquè contemplo, desconcertat, com proliferen a tort i a dret les convocatòries de consultes populars sobre aspectes diversos, sempre en nom d'una presumpta radicalitat democràtica. Si els suïssos poden votar cada diumenge sobre els seus assumptes quotidians, per què no ho hauríem de poder fer també els catalans, com és sabut, des de fa temps abanderats del dret a decidir?

(Vicenç Llurba)

Però, decidir què? ¿Que potser algú amb seny exigiria al cardiòleg poder votar amb la família sobre la conveniència o no d'intervenir-li el cor abans de ser operat? O imposaria a l'odontòleg un referèndum per reconèixer com una càries a tal? Això és el que sembla que pretenen els veïns de Cabassers, al Priorat, segons la toponímia oficial no normativa, anomenat Cabacés. Tant se val que el topònim incompleixi la llei 1/1998 de Política Lingüística, i que l' Institut d'Estudis Catalans hagi informat reiteradament sobre la graponeria d'aquesta ortografia. Preguntat fa unes setmanes per l'anomalia, l'alcalde va aplicar allò tan galleg de no ho sap no contesta. "I és que per a la gent d'aquí, Cabacés sempre s'ha escrit així, és tradició", va afirmar l'edil, tan tranquil. Dit això, cal reconèixer que el poblet de Tarragona no té l'exclusiva d'aquesta mena de despropòsits. Sense anar més lluny, recordo, per exemple, que a l'Empordà, Capmany i Lladó viuen tan feliços amb la seva denominació atípica. Per convèncer-los del seu error i de la necessitat de corregir-lo, em penso que caldrà inventar-se alguna mena d'imposició originària dels temps de Felip V o, in extremis, de Franco, que això sí que no falla mai per justificar canvis.

Invertir en educació ens resultarà més profitós que malbaratar en referèndums diversos

Em temo que tot va començar amb el despropòsit de la consulta sobre si calia fer passar o no el tramvia per la Diagonal, el 2010, un xou que a més de diners va costar l'alcaldia a Jordi Hereu, a qui sens dubte els successors l'han fet bo, per cert. També els de Tortosa es van quedar descansats quan majoritàriament van decidir conservar el monument franquista a l'Ebre, el 2016. En aquella ocasió, com és sabut, el Govern de la Generalitat va aplicar allò tan hispà de "ni democràcia ni hòsties" i vist que no havia sortit el resultat que volien –el 68% de

la població va votar per mantenir-lo– en van imposar per llei la retirada i llestos (bé, encara estan litigant). Més grotesc ha resultat el que s’ha viscut fa poc a Sant Carles de la Ràpita. Amb l’alcalde republicà decidit a canviar sí o sí el topònim perquè per fi desaparegués qualsevol rastre borbònic de la ciutat, després d’afirmar davant els mitjans de comunicació que el tema del nom “és un debat viu que existeix al municipi des de fa dècades”, el bon home es va haver de menjar una participació raquítica en la consulta convocada el 12 d’octubre passat, amb tot just un 20% de suport al seu projecte reformista. Malgrat el resultat vergonyós de la seva proposta, Sant Carles de la Ràpita ja no existeix, i si avui visiten el municipi fundat per Carles III, de gran interès per a l’estudi de l’urbanisme de caire il·lustrat, hauran de posar a Google Maps *La Ràpita*, ja que a Sant Carles se l’ha endut el cerç.

Així les coses, potser seria bo tenir present el que va dir Joe Biden en un discurs recent: “La democràcia no passa per accident, l’hem de defensar, lluitar per ella, reforçar-la i renovar-la”. Exercitar-la eficaçment requereix no oblidar mai que tan important com poder votar, ho és respectar l’ordenament legal i el criteri tècnic. I que invertir en educació i en el foment d’una veritable cultura cívica a mitjà termini segurament ens resultarà més profitós que malbaratar els euros en consultes i referèndums diversos, que només acatem si ratifiquen les nostres intencions prèvies, i que ben bé es podrien substituir per botifarrades populars, profitoses si més no per a la tripa. En cas de no ser així, a males, sempre ens podem conformar amb la definició que va fer K. Popper de la democràcia: la coneixereu perquè almenys permet canviar uns dolents per uns altres. Això, i resignar-se a perdre a Eurovisió any rere any.

MOSTRAR COMENTARIOS

Sponsored stories

¿Por qué todo el mundo está abandonando Gmail?
Proton

Los gobiernos te instalan placas solares casi gratis si eres...
Ayudas solares 2025

Los mejores vídeos

01:52

Rodalies aspira a volver a circular algún día con todos sus trenes limpios de grafitis

Los mejores vídeos

Una operación por un megafraude en hidrocarburos destapó un taller de armas de guerra

Cargando siguiente contenido...

La Vanguardia en català

© La Vanguardia Ediciones, SLU Todos los derechos reservados.

[Quiénes somos](#)

[Contacto](#)

[Aviso legal](#)

[Política de cookies](#)

[Otras webs del grupo](#)

[Política de privacidad](#)

[Código ético](#)

[Configuración de cookies](#)

[Sitemap](#)